

Viata Margaretei Rodica Tanciu (Scarlete) Mama si Grandma

Nascuta 1933-06-15 la Plenita, Romania
Decedata 2017-07-17 la Montreal, Canada

- Casatorita din 1953 cu Nicolae Tanciu (decedat), din Bailesti, Romania.
- Mama Christinei, nascuta 1955-09-23 la Craiova, Romania, acum locuind in DDO cu sotul ei Louis.
- Bunica copiilor nostri Melina si Daniel
- Matusa lui Mihai Scarlete, acum locuind in Roxboro cu sotia lui, Mihaela.
- Matusa Oanei, sora lui Mihai, locuind in Romania cu sotul ei Catalin.
- Matusa mare a Irinei, fiica lui Mihai si a Mlhaelei, locuind la Vancouver cu sotul ei Gorka si cei 2 copii Leo si Tomas.
- Matusa mare a Soniei fiica Oanei si a lui Catalin.
- Cuscra Murei, sotia fratelui Rodicai, Pompei (decedat), mama lui Mihai si a Oanei, locuind in Romania.

Mama Rodica si fratele ei, Pompei, au crescut in timpul celui de-al doilea razboi mondial, la Plenita.

Intotdeauna am auzit multe povesti asupra vietii din familia Scarlete in acest orasel.

Au avut o copilarie fericita, izolat ape cit posibil de ravagiile razboiului.

Dupa razboi vechile lor case au fost rasvazite de regimul comunist care le-a confiscat casa si i-a retras dreptul de practica a profesiei bunicului meu si cu asta si demnitatea lui. Avocat, judecator la un moment dat si primar al plenitei, el pierduse totul si a trebuit sa se zbatca ca sa-si poata castiga viata lucrind ca muncitor cu ziaua. Si totusi a reusit sa-si suporte familia. In cele din urma s-au mutat la Craiova.

Rodica a terminat liceul la Craiova si a urmat facultatea de electrotehnica la Politehnica din Craiova, timp de citiva ani. Din nefericire in acea perioada mama ei, Lucia, s-a bolnavit de cancer si atunci Rodica, fiind logodita cu Nicolae, student la medicina, a trebuit sa-si abandoneze studiile ca sa se ocupe de mama ei. Malheureusement pendant cette période sa mère, Lucia, tomba malade de cancer, alors Rodica, qui était. Ea s-a casatorit cu Nicolae fara mare ceremonie, ca sa satisfaca dorinta mamei ei de a-i vedea castorii inainte de-a muri.

Rodica si Nicolae (Nae) au locuit impreuna cu bunicul meu matern, Constantin, intr-o casuta mica la Craiova, unde m-am nascut si am crescut pina la virsta de 8 ani dup care n-am mai avut la lasi.

Mama a inceput sa lucreze cind eram eu mica, intii la Craiova si pe urma la lasi, la Politehnica. Dat fiind ca ea nu-si terminase facultatea la Politehnica, nu a putut avea decit un post de birou. Ea a fost totusi fericita in acest serviciu, intr-o echipa buna si cu un sef bun, pina in 1971 cind am plecat din Romania ca sa ne refugiem in Italia.

In 1972 am putut imigra in Canada si ne-am stabilit la Montreal. Ea a lucrat putin pe ici, pe colo, dar cind tata a reusit sa-si regaseasca statutul de doctor, ea s-a multumit sa ramina acasa, unde se dedica la bucatarie sa prepare mese si petreceri pentru prietenii pe care si-i facusera dupa ce au venit la Montreal.

Au petrecut de asemenea 2 ani intr-un mic oras, Ville-Marie, unde tata a avut un post la spitalul local.

Dupa ce m-am casatorit cu Louis in 1976, tata s-a hotarit se mearga in Germania ca sa lucreze ca chirurg (ceea ce nu reusise la Montreal), deci s-au mutat acolo pentru 2 ani.

Pe urma s-au reintors la Montreal cind tata a gasit un post la Guvernul Federal, unde a lucrat pina cind a iesit la pensie, acum 10-11 ani.

Prin toate aceste mutari si schimbari de viata, mama a fost sprijinita cel mai tare pentru tata si noi toti. Cind in sfirsit Louis si cu mine am avut primul nostru copil, Melina, mama s-a ocupat de ea citeva zile in fiecare saptamina pina cind a ajuns la virsta de scoala. Asa se face ca Melina a invatat romana, vorbind cu bunicii ei.

Rodica isi imparte ziua de nastere de 15 iunie cu nepotul ei, Daniel. Da fapt, la nasterea lui Daniel, noi i-am spus in gluma ca ala era cadoul ei de aniversare. Si in fiecare dupa aceea an am incercat intotdeauna sa-i sarabatorim impreuna.

Parintilor mei le-a placut mult sa calatoreasca. AU vizitat on mare parte din Canada, Statele Unite, Mexicul, Spania, Portugalia, Franta, Italia, Germania, Elvetia, Tarile de Jos, Regatul Unit, Irlanda si Rusia. Din fiecare voiaj au adus cadouri frumoase : obiecte de arta, bijuterii, imbracaminte, pantofi

O da, mamica a adorat sa mearga in magazine. Ii trebuia numaidecit sa cumpere ceva frumos pentru fiecare din noi din fiecare loca unde a calatorit. Ii placea sa mearga in magazine si la Montreal si oriunde de fapt, sa cumpere lucruri frumoase, mai ales pentru noi, copiii nostri, pentru tata si chiar si pentru ea insasi. I-au placut mult bijuteriile de coral si smaralde, palariile si pantofii. In tinerete i-a placut sa poarte tot felul de lucruri elegante. Mai tirziu era fericita se ne dea cadouri cu lucruri frumoase.

Rodicai ii placea sa pregatesca multe feluri de mancare traditionale ramanesti si mule prajituri delicioase. Nu puteai pleca de la masa eie fara sa plesnesti de plin, pentru in traditia romana, trebuie sa maninci intotdeauna inca o portie ac altfel poate nu ti-a placut? Atuncea ea gasea altceva sa-ti serveasca ... Si ceva de dus acasa.

Mama a fost o femeie foarte tare, care a facut multe sacrificii pentru mama ei, tatal eie, sotul ei, pentru mine si pentru nepotii ei. Printre mostenirile lasate sunt talentele Melinei de a vorbi romana, citeva retete de bucatarie pe care eu le pot urma si mule amintiri tandre si de multe ori amuzante.

Odihneste-te in pace, mamico.